

Nr 17.

Ankom till riksdagens kansli den 22 februari 1927 kl. 12 m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 2 och 3 §§ i lagen den 9 december 1910 om emeritilöner för präster.

I en till riksdagen avlåten, den 4 nästlidna januari dagtecknad proposition nr 26, som hänvisats till bankoutskottets förberedande behandling, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagda utdrag av statsrådsprotokollen över ecklesiastikärenden för den 23 september 1926 och berörda den 4 januari samt av kyrkomötets, propositionen jämväl bilagda skrivelse den 3 november 1926 nr 35, föreslagit riksdagen, att för dess del antaga vid propositionen fogat, här nedan intaget

FÖRSLAG

till

Lag om ändrad lydelse av 2 och 3 §§ i lagen den 9 december 1910 (nr 141 s. 35) om emeritilöner för präster.

Härigenom förordnas att 2 och 3 §§ i lagen den 9 december 1910 om emeritilöner för präster skola hava följande ändrade lydelse:

2 §.

Emeritilön delas i grundbelopp och fyllnadsbelopp.

Grundbeloppet skall för ordinarie tjänst innehavare motsvara åttio procent av hans lön, beräknad till det belopp, vartill densamma bestämts vid löne-reglering, fastställd på grund av lagen om reglering av prästerskapets av-löning, eller, om sådan löne-reglering med avseende å tjänst innehavaren icke vunnit tillämpning, till det belopp, efter vilket avgift till prästerskapets änke- och pupillkassa senast utgått. Ej må dylikt grundbelopp understiga tretusentvåhundra kronor för kyrkoherde och tvåtusen kronor för kommi-nister, ej heller överstiga fyratusenfemhundra kronor; och skall, där grund-beloppet vid uträkning efter ovan angivna grund ej uppgår till jämnt tiotal kronor, detsamma höjas till närmast högre tiotal.

För extraordinarie präst skall grundbeloppet utgöra ettusenfemhundra kronor.

Fyllnadsbeloppet skall utgöra för ordinarie tjänst innehavare det belopp, som framgår av bifogade tab. A, och för extraordinarie präst fyrahundra-tjugutvå kronor.

I ovan omförmälda statsrådsprotokoll för den 23 september 1926 lämnar departementschefen en utförlig redogörelse för tillkomsten av det föreliggande lagförslaget och tillåter utskottet sig att i avseende å denna redogörelse hänvisa till propositionen.

För egen del har *departementschefen* anfört, hurusom av berörda redogörelse framginge, att en förändring av grunderna för beräkning av de prästerliga emeritilönerna vore nödvändig för att samma bestämmelser rörande dyrtidstillägg, som numera gällde för f. d. befattningshavare i statens tjänst, skäligen skulle kunna göras gällande för innehavarna av emeritilöner. Emellertid måste frågan, i den mån densamma avsåge viss ändring av lagen om emeritilöner för präster, underställas jämväl kyrkomötets godkännande och hade med anledning härav förslaget överlämnats till 1926 års kyrkomöte, som enligt ovan återopade skrivelse den 3 november 1926 förklarat sig icke hava funnit något att mot detsamma erinra.

Såsom departementschefen erinrar, är en förändring av grunderna för beräkning av de prästerliga emeritilönerna nödvändig för att samma bestämmelser rörande dyrtidstillägg, som numera gälla för f. d. befattningshavare i statens tjänst, skäligen skola kunna göras gällande för innehavare av prästerliga emeritilöner. Det i berörda avseende utarbetade lagförslaget har vunnit kyrkomötets godkännande, och har utskottet vid granskning av förslaget icke funnit anledning till erinran mot detsamma.

Utskottet.

Utskottet får alltså hemställa,

att Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 26 må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 22 februari 1927.

På bankoutskottets vägnar:

C. E. SVENSSON.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:
från första kammaren: herrar *C. E. Svensson, Gustafsson* i Stensholm, *Pettersson* i Olovstorp, *Enhörning, Dalberg, Lindgren, Ström* och *Bodin*;
från andra kammaren: herrar *Borggren, Winkler, Bäcklund, Olsson* i Berg, *Wikström, Ryberg, Höglund* och *Paulsen*.